

MESAJUL 18

„Să înaintăm în larg”

Mesajul Papei Ioan Paul al II-lea către membrii Executivului și Consiliului Fraternității Catolice a Comunităților și Asociațiilor Carismatice de Alianță, Roma, 22 iunie 2001

„Har vouă și pace de la Dumnezeu, Tatăl nostru, și de la Domnul Isus Cristos!”¹.

Vă salut cu aceste cuvinte ale Apostolului Paul, cu ocazia Conferinței voastre ținute la Roma în perioada 20–27 iunie 2001. Fraternitatea adună laolaltă multe comunități ale Reînnoirii Carismatice din întreaga lume, toate angajate în aprofundarea identității lor ecleziale în inima Bisericii Catolice. Datorită acestei angajări, ați ales calea sigură a comuniunii cu urmașul lui Petru și cu Păstorii Bisericilor voastre locale. Aceasta este calea fidelității neclintite față de Magisteriu, pe care pe bună dreptate îl vedeți ca pe o carismă dată Bisericii spre a avea siguranța că nu va da greș niciodată în prezentarea adevărului care vine de la Dumnezeu. Într-o lume în care însuși conceptul de adevăr este uneori aruncat în îndoială, aceasta este o mărturie prețioasă, pentru care îi dau slavă lui Dumnezeu.

Conferința voastră are loc într-un moment în care întreaga Biserică, privind înapoi la harul Anului Jubiliar, laudă Preasfânta Treime pentru acel dar extraordinar. Dar este și un moment în care Biserica privește cu încredere și speranță către secolul și mileniul care ne stă înaintea. Precum am subliniat în Scrisoarea apostolică *Novo Millennio Ineunte*, aceasta trebuie să implice un plan pastoral. „Acum trebuie să privim înainte”, am scris, „trebuie să ‘înaintăm în larg’, încrezători în cuvintele lui Cristos: *Duc in altum!*... Experiențele pe care le-am avut trebuie să ne inspire noi energii și să ne îndemne să investim în inițiative concrete entuziasmul pe care l-am simțit”².

Ceea ce este adevărat pentru întreaga Biserică este în mod cert adevărat și pentru Fraternitatea Catolică a Comunităților și Asociațiilor de Alianță. A venit timpul să facem planuri de viitor, pentru ca noua evanghelizare la care este chemată acum Biserica să primească o putere tot mai mare din harul chemării voastre. Harul este baza tuturor acțiunilor noastre³, iar sfințenia este țelul la care tinde fiecare plan al nostru.

Sfințenia are în miezul ei contemplarea Domnului Isus, iar toate planurile noastre trebuie să caute să-i facă pe oameni mai profund conștienți de Acela care este singurul Mântuitor al lumii. Aceasta cere rugăciune matură și încrezătoare și îi mulțumesc lui Dumnezeu pentru felul în care comunitățile voastre îi ajută pe oameni să experimenteze mai profund misterul rugăciunii, încât să poată ajunge să vadă „slava lui Dumnezeu pe fața lui Cristos”⁴.

Dar este o călătorie fără sfârșit a acestei descoperirii, iar acum „a venit timpul de a propune din nou tuturor, din toată inima, standardul înalt al vieții creștine obișnuite”⁵. Biserica și lumea are nevoie de sfinți! Și toți cei botezați, fără excepție, sunt chemați să fie sfinți! Acest lucru a vrut să-l spună Conciliul Vatican II, când a vorbit despre „chemarea universală la sfințenie”⁶. De aceea, comunitățile voastre să fie tot mai mult „școli’

* Traducere din versiunea în limba engleză făcută de Biroul ICCRS după mesajul original în limba italiană.

¹ 1 Corinteni 1, 3.

² *Novo Millennio Ineunte*, 15.

³ Cf. *ibid.*, nr. 38.

⁴ 2 Corinteni 4, 6.

⁵ *Novo Millennio Ineunte*, 31.

⁶ *Lumen Gentium*, 40.

autentice de rugăciune, unde întâlnirea cu Cristos este exprimată nu numai în implorarea ajutorului, ci și în mulțumire, laudă, adorație, contemplație, ascultare și devoțiune arzătoare, până când inima se 'îndrăgostește' cu adevărat"⁷. Pentru că aceștia sunt sfinții: oameni care s-au îndrăgostit de Cristos. Și, de aceea, Reînnoirea Carismatică este un dar atât de mare în Biserică: a condus o mulțime de bărbați și femei, tineri și bătrâni, la această experiență a iubirii care este mai tare decât moartea.

Fie ca această experiență să vă stimuleze la misiune, acum mai mult decât oricând. Deoarece contemplația care nu dă naștere la misiune se va veșteji; iar misiunea care nu izvorăște din contemplație este sortită frustrării și eșecului. Eu mă rog fierbinte ca toate comunitățile voastre și întreaga Reînnoire Carismatică „să înainteze în largul” rugăciunii, ca „să înainteze în largul” misiunii. Atunci veți ajuta mai mult întreaga Biserică să trăiască acea viață de acțiune și contemplație care este miezul roditor al evanghelizării.

Încredințând Adunarea voastră Generală ocrotirii neclintite a Mariei, Mireasa Duhului și Mama Bisericii, ofer bucurios Binecuvântarea mea Apostolică Fraternității și comunităților voastre, ca zălog al milostivirii nescârșite întru Isus Cristos, „întâiul născut dintre cei morți”⁸.

⁷ *Novo Millennio Ineunte*, 33.

⁸ *Coloseni* 1, 18.